

# 35 SZAVAD VILÁGOSSÁG AZ UTAMON



**Bibliai ismeretterjesztő füzetek**

**Megjelenik a Keresztény Értelmiségi Kör  
és az Agapé Kiadó gondozásában a Hitélet folyóirat mellékleteként**

## 35A – HALÁL, HOL A TE GYŐZELMED?

Jézus halála történelmi tény, amelynek több tanúja is van. Egyesek – például Mária, valamint a tanítványok egy kis csoportja és János – a baráti köréhez, mások viszont ellenségei táborához tartoztak. Pilátus, aki meghozta a halálos ítéletet, magához hívatta az ítélet végrehajtásával megbízott római századost, aki megerősítette neki, hogy Jézus gyors halállal halt meg.

Az egyik katona lándzsadöfése, a „kegyelem-döfés” feleslegesnek bizonyult, mert a test már holtan függött a kereszten (Jn 19,34–35). Az esemény szemtanúja, János számára a Jézus oldalából kifolyt vérnek szimbolikus jelentése van: az Isten Báránya áldozatának valóságát jelzi és meghirdeti az Eucharisziát (Jn 6,53–56). Az oldalsebbsől kifolyt víz a megígért Szentlélek szimbóluma, s ebből kifolyólag a keresztség jelképe, amely Istentől származó új életet közvetít nekünk (3,5; 4,10; 7,37–39, valamint: Ez 47).

### **Eltemették**

Jézus temetése szintén szilárd bizonyítékokon alapuló történelmi esemény. Az evangéliumok még annak a zsidó embernek a nevét is feljegyezték, aki elkérte Pilátustól Jézus holttestét. Józsefnek hívták, és Arimateából származott. A Főtanács tagja volt, de nem egyezett társainak véleményével Jézus bűnösségének a kérdésében. Említés történik Nikodémusról is, a farizeusról, aki személyesen megismerte Jézust, és komoly beszélgetést folytatott vele (Jn 3). Ő nagy mennyiségű illóolajat hozott, hogy bebalzsamozzák a Mester holttestét. Ezt jelezte előre az az esemény, amely néhány nappal előtte történt Jézus

barátainak, Máriának, Mártának és Lázárnak az otthonában, Betániában. Júdás szerint a nagy mennyiségű olaj használata pazarlás (Jn 12,1–8). Valójában ezzel utal Jézus áldozatára, amely az egész világ lelki illata (Ef 5,2).

Jézus testét (Máté, Márk és János szerint) tiszta gyolcsba göngyölték. Néhány asszony, aki a sírral szemben szemlélte, hová helyezik a holttestet, a pászka ünnepe után számított visszatérni. A temetkezők egy nagy követ hengerítettek a sír bejárata elé. Máté megemlíti, hogy a farizeusok és a szadduceusok még lepecsételték a követ, valamint katonai őrséget állítottak a sírhoz, nehogy valaki elrabolja a holttestet.

### **„Feltámadott az Írások szerint”**

Minden arra utalt, hogy ez a „Jézus-eset” záróakkordja. Az ügyet megnyugvással nyugtázta Pilátus, és ördögi meglepedettséggel könyvelték el a zsidó előjárók. A tanítványokon kiábrándulás és nagy szomorúság vett erőt (Lk 24,21).

De az evangélium nem fejeződik be Jézus halálával, a nagyhét nem nagypéntekkel végződik! Mert utána is történt valami. Máté, Márk és Lukács egy, János viszont két fejezetet szentel annak, ami utána történt. Olyan szenzáció, aminek nincs párja az emberiség múltjában, jelenében és jövőjében: az Úr feltámadt – az „Írások szerint” (1Kor 15,4).

Ezt jelezte előre Jónás példája (Lk 11,29). A kő, amelyet az építkezők eldobtak, szegletkővé lett (Mt 21,42). A lerombolt Templom három nap múlva újraépült (Jn 2,19). A Jó Pásztor él, és nyá-

jának élén áll (Jn 10). (Olvassa el a C105–108-at).

Hogyan történt? A legnagyobb titokkal állunk szemben. Szemtanúk nem voltak. Hiába keressük a Bibliában, kíváncsiságunkat nem fogjuk kielégíteni. Hogyan jutottak az apostolok arra a meggyőződésre, hogy a Mester, aki nagypénteken meghalt, most él? Ez az egyetlen kérdés, amelyet feltehetünk. Az Újszövetség erre két választ ad.

## Nincs itt

Az első válasz abban a tényben rejlik, hogy Jézus sírját nyitva találták, és üresen! Kis eltéréssel mind a négy evangélium megerősíti ezt (Mt 28,1–8 és 11–15; Mk 16,1–8; Lk 24,1–12; Jn 20,1–10). A következőképpen rekonstruálhatjuk az eseményeket, amelyek a hét első napjának reggelén történtek:

– Mária Magdolna és még néhány asszony elmegy a sírhoz. Nyitva találják, és üresen!

– Elsietnek, hogy értesítsék Pétert és a többi apostolt.

– Péter, János és még néhányan elmennek a sírhoz. Megállapítják, hogy üres, de ott vannak a leplek gondosan összehajtva. Tehát nehezen elképzelhető, hogy rablásról lenne szó.

– Péter meglepetésének ad hangot, János pedig hitének.

Az üres sír látványa bármennyire is fontos volt, nem tekinthető közvetlen, megcáfolhatatlan bizonyítéknak, hogy az Úr él, mert fennállt annak a lehetősége, hogy a holttestet ellopták, míg az örök aludtak. Ez volt a hivatalos változat, amelyet Jézusról ellenségei terjesztettek. Arra nem gondoltak, hogy milyen nevetséges dolog

alvó szemtanúkra hivatkozni (Mt 28,13–15)! Tehát a holttest más okból tűnt el.

## „Az Úr az!”

A másik válasz az élő Úr jelenéseiben keresendő (olvassa el a B57-et). Az Újszövetség ide vonatkozó legrégebbi részlete az 1Kor 15,5–8-ban található. Amikor Pál ezeket a sorokat lejegyezte, még élt a Feltámadott tanúinak a többsége, ami azt jelenti, hogy meg tudták erősíteni a leírtakat.

Jézus jelenései rövidnek, titokzatosak, de valóságosak voltak. A Feltámadott rendszerint azokon a helyeken jelent meg, ahol a tanítványok tartózkodtak: a kertben, utazás közben, a teremben, a tenger partján. Mi is találkozhatunk vele bárhol. Látása mindig ugyanazt a reakciót váltotta ki: először meglepődtek, utána kételkedtek, végül pedig meggyőződtek, hogy a jelenés valós, amit sorra így fejeztek ki: „Az Úr az!”. És úgy is volt (olvassa el a B58-at). Felismerték a kenyértörésben (mint az emmauszi tanítványok) vagy pl. hangjáról (Mária Magdolna és a galileai halászok).

A meggyőződés, hogy az Úrral találkoztak, teljesen megváltoztatta azokat az embereket, akik hittek benne: ők „feltámadtak Krisztussal” – mondja Pál apostol (Kol 3,1), új emberré váltak, hogy új világot építsenek, amelynek ők a tartóoszlopai. És hamarosan meg is születik az egyház.

## 35B – KIEGÉSZÍTŐ OLVASMÁNYOK

### 105 – Húsvéti zsoltár

Jobb az Úrnál keresni oltalmat,  
mint emberekre számítani.

Jobb az Úrnál keresni menedéket,  
mint fejedelmekre építeni.

A pogányok mind körülvettek,  
de az Úr nevében eltiportam őket.

Minden oldalról szorongattak,  
de az Úr nevében eltiportam őket.

Úgy rontottak rám, mint a méhrajok,  
úgy lobogtak, mint a tűz a bozót alatt,  
de az Úr nevében eltiportam őket.

Megütöttek, nagyon megütöttek,  
összeestem, de az Úr segített.

Bátorítóm és erősségem az Úr,

ő lett szabadítóm.  
Hálát adok neked, mert meghallgattál,  
te lettél szabadítóm.  
A kő, amit az építők elvetettek,  
szegletkővé lett.  
Az Úr vitte végbe ezt:  
csodálatos dolog a szemünkben.  
Ezt a napot az Úr szerezte:  
ujjongjunk és örüljünk benne!  
Uram, küldj szabadulást,  
Uram, adj áldást és kegyelmet!

*Zsolt 118,8–14 és 21–25*

## 106 – Jézus halála és megdicsőülése egy misztérium

Ő mint az Isten az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgálai alakot öltött, kiüresítette magát, és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmességet mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.

*Fil 2,6–11*

## 107 – A győzedelmes Úr dicsérete

„Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy dicsőségben és tiszteletben legyen részed, és tied legyen a hatalom, mert te alkottad a mindenséget, akaratod hívott létre és teremtett mindent.”  
„Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet és feltörd pecsétjeit, mert megöltek, és véreddel megváltottad (az embereket) Istennek, minden nyelvből, népből és nemzetből, Istenünk országává és papjaivá tetted őket, és uralkodni fognak a földön.”

*Jel 4,11; 5,9–10*

## 108 – A hit kiváltsága

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tamás fölkiáltott: „Én Uram, és Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

*Jn 20,26–29*

# 35C – ELMÉLKEDÉSRE ÉS MEGBESZÉLÉSRE AJÁNLOTT SZÖVEGEK

## 57 – A feltámadt Krisztus jelenései

Jézus jelenéseit különböző megközelítési szempontból így csoportosíthatjuk:

Jelenések az apostoloknak és magánszemélyeknek

– Jelenések az apostoloknak: Péternek (Lk 24,34), a vasárnap késő délután egybegyűlt tanítványoknak, az apostoloknak nyolc nappal a feltámadás után, a Tizenegynek Galileában, hét tanítványnak a Tibériás-tenger partján.

– Magánszemélyeknek: Magdolnának, az asszonyoknak, az emmauszi utasoknak

## Jelenések, melyek célja Jézus felismerése, misszió és mennybemenetel

– A Jézus felismerését szolgáló jelenések:

Egy részük Jézus fizikai jelenlétét igazolják: jelenés az asszonyoknak (Mt 28,9–10), a tanítványoknak vasárnap estefelé (Lk 24,36–43 és Jn 10,29k), Tamás hitvallása (Jn 20,24–29).

Más jelenések – jelenés Mária Magdolnának (Jn 20,11–18), az emmauszi tanítványoknak (Lk 24,13–35), a csodás halfogás (Jn 21,1–14) – azt igazolják, hogy Jézus ugyanaz, de más körülmények között él, más dimenzióban és más világban.

– Jézus a következő jelenésekben küldetést bíz a tanítványokra (végezzenek lelki hódítást a világban): jelenés az apostoloknak vasárnap késő délután (Jn 20,21–23), általános misszió különböző aspektusokkal (Mt 28,16–20; Mk 16,9–18; Lk 24,44–49), Péternek mint pásztornak és vértanúnak a küldetése (Jn 21,15–19).

– Három jelenés Jézus mennybemeneteléről szól: Mk 16,19–20; Lk 24,50–52; Zsid 1,4–12. Ehhez még hozzátehető az a rövid megjegyzés (Jn 20,17), amikor Jézus közli Magdolnával, hogy elmegy az Atyához.

(Forrás: S. Carrillo A., *El Misterio pascual*)

## 58 – Jézus feltámadása az evangéliumokban

Isten örömhíre Galileában jelent meg, de a legfontosabb eseménye a Kálvárián zajlott le, és a feltámadásban csúcsozott ki. Jézus Krisztus nemcsak azért jött, hogy hirdesse az evangéliumot, hanem, hogy ő maga legyen az evangélium, s ő valójában Isten örömhíre mindenben, amit az emberiség megszabadításáért tett.

Jézus örömhíre Isten országának az eljövételéhez kapcsolódik. Isten országa elérkezett. Erről tanúskodik a Messiás tanítása és csodatettei. Tanításával terjesztette Isten országának az igazságát, és felhívást intézett az emberekhez, hogy fogadják be. Csodatettei megerősítették, hogy az Ország az egész emberi élet fölött áll. A betegek gyógyítása, az ördögök kiűzése, a némák, a süketek és a vakok kigyógyítása, az éhezők táplálása, a bűnök megbocsátása az Ország cselekedeteihez tartoztak. Isten országa ugyan itt van, az emberek között, de sem a tanítás sem a csodák nem jelentik azt, hogy teljes egészében elérkezett. Mert a hagyományos ellenségek, azaz a bűn és a halál, csak egy még erősebb „államcsínnel”, azaz csak a Messiás halálával vált legyőzhetővé.

A beteljesülésnél nemcsak egy szavakból álló evangélium, hanem a tettek, amelyek Jézus életébe épültek be, az ő halála és a halálon aratott győzelme valósult meg.

A. M. Ramsey, *L Resurrección de Cristo*

## 35D – ELLENŐRZŐ KÉRDÉSEK

1. János evangéliuma szerint mit jelez a víz és a vér, amely Jézus átdöfött oldalából folyt ki?

– A vér...

– A víz...

2. Jézus különféle szimbólumokkal és jelekkel hirdette meg feltámadását. Soroljon fel három szimbólumot és jelet ezzel kapcsolatban!

3. Melyik két érv győzte meg a tanítványokat arról, hogy Jézus feltámadt?

4. Írja le három szóban a tanítványok reakcióját a Feltámadott Úr jelenéseikor!

5. Mondja el saját szavaival, hogy Jézus feltámadása mit jelent az ön hite, élete szempontjából!